

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ของ Pridybliss

เพชรพล ธรรมน้อย¹, ปณิตาน บรรณาธรรม²

¹นักศึกษาด้านวิชาภาษาไทย ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
e-mail : peat_2701@hotmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
e-mail : panitan.bu@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พีมีนของธีร์ จำนวน 2 เล่ม นวนิยายเกย์เรื่องดังกล่าวได้มีการเผยแพร่ทาง www.dek-d.com ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่น โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ซึ่งจะจำแนกลักษณะการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) ลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏในนวนิยายเกย์ 2) ลักษณะการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่าลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss พบการใช้ภาษาทั้งหมด 10 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด ดังนี้ 1) การใช้คำหยาบหรือคำไม่สุภาพ โดยแบ่งคำหยาบออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ (1) คำหยาบที่กล่าวโดยตรง (2) คำหยาบที่กล่าวโดยอ้อม (3) การเลียนเสียงคำหยาบ (4) ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหลีกเลี่ยงคำหยาบ (5) การละคำและการตัดคำ 2) การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ 3) การใช้คำซ้อน 4) การใช้คำสรรพนามเรียกคน 5) การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ 6) การใช้คำเปรียบเทียบ 7) การใช้สำนวนสุภาษิตไทย 8) การใช้ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 9) การใช้ภาษาถิ่น 10) การใช้บทกวีสอดแทรกลงไปในเรื่อง ในส่วนของลักษณะการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยพบทั้งหมด 5 ลักษณะ ดังนี้ 1) การซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้าย 5 ชนิด ได้แก่ การซ้ำเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!), การซ้ำตัวพยัญชนะตัวสุดท้าย, การซ้ำตัวเลขแทนเสียงหัวเราะ, การซ้ำเครื่องหมายไม้มุมก (ๆ), การซ้ำเครื่องหมายปริศนีย์ (?) ในประโยคคำถาม 2) การใช้การเว้นวรรคระหว่างตัวอักษร 3) การใช้สัญลักษณ์แทนข้อความ 4) การใช้อักษรย่อซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานภาษาไทย 5) การแปรด้านการสะกดคำ

คำสำคัญ : การใช้ภาษา นวนิยายเกย์

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Usage Language in Pridybliss's Novel Guy

Patcharapon Sanoi¹ and Panitan Bannatham²

¹Student, Department of Thai language, Faculty of Humanities and social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University,
e-mail : peat_2701@hotmail.com

²Assistant Professor of Thai Language, Department of Thai language, Faculty of Humanities and social Sciences,
Suan Sunandha Rajabhat University, e-mail : panitan.bu@ssru.ac.th

Abstract

This paper aims to study language usage in the Pridybliss's gay novel, "Pee Min khong Thor" (2 books). It was published on www.dek-d.com and gained in popularity among teenagers. Language usage in such gay novel is the main objective and classified into 2 categories i.e., language usage appeared in the novel and influenced from social media.

In regard to language usage appeared in the novel, 10 aspects were found i.e., 1) vulgar words or offensive word classified into 5 kinds such as direct vulgar words; indirect vulgar words; euphemism (rhyming slangs); euphemism by blending English and Thai words or transliteration and ellipsis and punctuation, 2) gay terminology (gay slangs) 3) synonymous compound words, 4) pronouns, 5) onomatopoeia, 6) comparative 7) Thai idioms and proverbs 8) use of foreign language sentences and words, 9) use of dialect and 10) application of poems in a transcription. 5 aspects of language usage influenced from social media were identified i.e., 1) word lengthening contained 5 kinds such as !, last consonant, numeric letters as acronym of laughter, ๆ (Thai repetition character), ? in interrogative sentence, 2) character spacing, 3) use of emoji 4) abbreviation not under Thai language standard and 5) derivative spelling.

Keyword (s): Language usage and gay novel

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

นวนิยายหรือนิยาย เป็นรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมลายลักษณ์ถูกถ่ายทอดด้วยภาษาและจินตนาการในรูปแบบของร้อยแก้ว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรืออิงความเป็นจริงในสังคมตอนนั้น ชวนให้น่าติดตามด้วยบทสนทนาและการบรรยายเหตุการณ์ได้ดีจนทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพผู้อ่านนอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินและยังได้แง่คิดดี ๆ ที่ผู้แต่งได้สอดแทรกไว้ในนวนิยายปัจจุบันนวนิยายได้เปิดกว้างมากขึ้น ผู้แต่งนวนิยายสามารถนำนวนิยายที่ตนได้แต่งไปเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ได้ เช่น www.dek-d.com หรือแม้แต่แอปพลิเคชันในโทรศัพท์ก็มีแอปพลิเคชันที่สามารถอ่านนวนิยายได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องมีหนังสือนวนิยายติดตัวไปก็สามารถอ่านได้ เป็นเหตุให้เรื่องราวและการใช้ภาษาเข้าถึงผู้อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จากการที่นวนิยายเผยแพร่ในสื่อออนไลน์จึงได้ปรากฏลักษณะการใช้ภาษาและรูปเขียนเฉพาะ เช่น ร้ากกก ตะเอง คร้าบ เปงราย อรัายย เป็นต้น มีคำศัพท์ที่มีการบัญญัติขึ้นมาใหม่ มีการใช้คำสแลงเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากภาษาเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเข้าถึงตัวภาษาได้ง่ายและดูทันสมัยอ่านง่ายไม่ต้องตีความ ทำให้นวนิยายเป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับแก่ผู้อ่านอย่างมาก ปัจจุบันมีผู้แต่งนวนิยายจำนวนมากนิยมแต่งเรื่องราวความรักแบบชายรักชายหรือเรียกกันว่าเกย์ (Gay) เพิ่มมากขึ้นจนเป็นที่คุ้นชินสายตาของคนในสังคม สังคมในยุคนี้ได้เปิดกว้างมากขึ้น นวนิยายเกย์จึงเป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับในหมู่นัก ด้วยลักษณะภาษาที่ไม่เหมือนกับนวนิยายทั่วไปมีคำศัพท์ใหม่ ๆ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม เช่น แถมทอง, สายเหลือง, ล้างตู้เย็น เป็นต้น ทำให้ผู้อ่านหลายคนเริ่มหันมาสนใจนวนิยายประเภทนี้อย่างมาก

ผู้วิจัยจึงได้เลือกนวนิยายเกย์มาศึกษาจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่อง พีมีนของธีร์ ที่ประพันธ์โดยผู้แต่งที่ใช้ชื่อนามปากกาว่า Pridybliss ผู้แต่งไม่ปรากฏตัวตน นวนิยายเกย์เรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างมากใน www.dek-d.com มีผู้อ่านนวนิยายเรื่องนี้ประมาณ 29,050 คนและได้รับการตีพิมพ์เป็นเล่มและออกวางจำหน่ายตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2560 นวนิยายเรื่องนี้ได้มีการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตจึงมีลักษณะภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การใช้สัญลักษณ์ที่ใช้เฉพาะในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น วะวะว้าวว!! อยู่กะคราย ? อย่าคูนสิ TAT ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายเหมาะสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มและรูปแบบการเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ การศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและลักษณะของภาษาที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ได้ดียิ่งขึ้นในนวนิยายเกย์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พีมีนของธีร์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ เรื่อง พีมีนของธีร์ จำนวน 2 เล่ม เล่มละ 360 หน้า ผู้แต่งคือ Pridybliss (นามปากกา) นวนิยายเกย์เรื่องนี้มีที่มาจาก www.dek-d.com และได้้นำมารวมเล่มตีพิมพ์เพื่อวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2560

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มื่นของธีร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มื่นของธีร์ จำนวน 2 เล่ม ผู้แต่งคือ Pridybliss เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูล ประกอบด้วย รายการของคำศัพท์ลักษณะการใช้ภาษาและลักษณะการใช้รูปเขียนที่ปรากฏในนิยายเกย์เรื่องดังกล่าว การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยบันทึกทุกข้อความที่ปรากฏในนวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มื่นของธีร์ ทั้ง 2 เล่มอย่างละเอียด

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้ภาษานวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พี่มื่นของธีร์ ผู้วิจัยพบข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พี่มื่นของธีร์
2. ลักษณะการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์

1. ลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล นวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พี่มื่นของธีร์ พบลักษณะการใช้ภาษาทั้งหมด 10 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้คำหยาบหรือคำไม่สุภาพ โดยแบ่งคำหยาบออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้ 1) คำหยาบที่กล่าวโดยตรง เช่น ไอ้เหี้ย, ไอ้เวร, ไอ้हां, ไอ้ฉิบหาย 2) คำหยาบที่กล่าวโดยอ้อม เช่น บี้, เหยดขี้, อีง้าว, เหยดครก 3) การเลียนเสียงคำหยาบ เช่น สัด, เขี่ย, ไอ้สลัด, ทึล 4) ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหลีกเลี่ยงคำหยาบ เช่น ว้อท เดอะฟรัค, heeแหก 5) การละคำและการตัดคำ เช่น ไอ้หัว***, ไอ้แม่เย้* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ไอ้เหี้ย!!! มินเผลออูทานคำหยาบออกมาด้วยความตกใจ ครีมนอน้ำและร่่มก็เผลอเอาขึ้นมากอดไว้แน่น และรีบหันไปหาคนที่ก้มลงมากระซิบและหายใจรดไปหู” (ล. 1 : น. 10)

“สามวันด่าสี่วันปิ้งธีร์เดชกลับมาตายรัง” (ล. 2 : น. 96)

“ไอ้มีน่ออออ แมงแมสัด เมื่อไต่ยีนแบบนั้น แตนก็เบิกตากว้างอย่างตกใจแทบจะสร้างเมฆในทันที” (ล. 1 : น. 85)

“กรี๊ดดดดด Hee แหกๆๆๆๆ นีมันอะไรกันเนี่ย มีนอ้าปากค้างเบิกตาโต เมื่อเขาเปิดประตูห้องน้ำออกไปแล้วพบเขากับกลุ่มผู้หญิงประมาณสามสี่คน” (ล. 2 : น. 241)

“ไอ้เพื่อนชาติหมา ไอ้ธีร์หัว*** บนดอยมันไม่มีสี่จีหรือไอ้สัด มึงรีบตอบกูและประชาชนเลยนะเขาตามตัวมึงกันอยู่” (ล. 1 : น. 309)

1.2 การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ นวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มื่นของธีร์ เป็นนวนิยายเฉพาะกลุ่มเกย์จึงทำให้มีการใช้ภาษาและคำศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์อยู่มาก ดังนี้ เกย์, กะเทย, แต้ว, ตืด, แรด, เชนี, ฟิน, วีน, นก, แซบ, คั่น, จิก, เบย์, สาวแตก, แถมทองสายเหลือง, ล้างตู้เย็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“อู แซบ มึงตายแน่มีนงานนี้จะมีก็แต่คุณอั่งนี่แหละที่ตือกดีใจ หันมาตบมือใส่มีนใหญ่เลย” (ล. 1 : น. 167)

“เจอผู้ชายแล้วแรดเลยหรือลูกป้า ธีร์เอ่ยออกมาอย่างเอือม ๆ และเอือมมือออกไปลูบผมเล่นนิดหน่อย” (ล. 2 : น. 47)

“มีนได้แต่เอียงคอ ชมวดคิ้วกับตัวเองอยู่คนเดียวอย่างไม่เข้าใจ มันเป็นตัวตืดจริง ๆ เหรอวะเนี่ย” (ล. 1 : น. 247)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 การใช้คำซ้อน เช่น ตะเนือต้องตัว, ตีโพยตีพาย, สาดส่อง, พรนเปรอ, ไครมคราม, ปลาบปลื้ม, ร้อนรน, ง้องอน, โทวกแหวก, กรุ่มกริม, รู้สึกรู้สา, กระจิบกระจาบ เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“มีนหรีต่าขึ้นมาเล็กน้อยเพราะรู้สึกได้ถึงแสงแดดอุ่น ๆ ที่กำลังสาดส่องแยงเข้ามากระทบใบหน้าของเขาที่กำลังนอนหลับอยู่บนเตียงนอนในห้องของธีร์อยู่แบบนี้” (ล. 2 : น. 222)

“มีงมารับูกก่อนได้ปะ มีนเอ่ยถามเพื่อนของตนออกไปอย่างร้อนรน โชคดีที่เขายังพอจะจับรถจอดหลบริมถนนได้ชะก่อน” (ล. 1 : น. 54)

“มีนแบหน้าเล็กน้อยในความโทวกแหวกเสียงดังจากในสายนั้น เหมือนธีร์จะตะโกนพูดคุยกับเพื่อนเล็กน้อย” (ล. 1 : น. 34)

1.4 การใช้คำสรรพนามเรียกคน ดังนี้ ผม, ชั้น, กู, ไอ้, นาย, มึง, คุณ, พี่, น้อง, แก, เจ้, ป้า, มีา, เขา, อี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ผมไม่ใช่คนดีอะไร ผมยอมรับ แต่ก็ไม่ได้ให้ขนาดที่จะโกหกพี่แล้วกัน” (ล. 1 : น. 3)

“ไอ้คุณอ่อง เป็นเด็กชลบุรี บ้านเกิดมันอยู่ที่ริมทะเลชายหาดบางแสนและนั่นแหละคือที่มาของผิวสีแทน” (ล. 1 : น. 10)

“คุณบอกผมว่าช่วงชีวิตที่มีผมมันวุ่นวาย” (ล. 2 : น. 35)

1.5 การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เป็นการเลือกเฟ้นถ้อยคำอย่างหนึ่ง ที่นิยมกันมากในหมู่นักเขียนและทำให้ผู้อ่านได้รับบรรยากาศเสมือนจริงอีกด้วย ดังนี้ แค๊ก ๆ ๆ ๆ ๆ, โง่ง โง่ง!, จีบ จีบ จีบ จีบ, ครืด ครืด ครืด ครืด, ตืด ตืด ตืด ตืด, ตึงตึง ตึงตึง, ปุง ปุง ปุง, ฮือๆ, งือๆ, หือ ๆ ๆ, เอ๊กอ๊าก, ครีครี, ฮ่า ๆ ๆ ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“แค๊ก ๆ ๆ ๆ ๆ ธีร์โอดออกมาเสียงดังไม่หยุด เขาถอนหายใจพลางยกมือขึ้นลูบลำคอของตัวเองเล็กน้อยเพราะรู้สึกเจ็บแสบและปวดไปหมดแล้ว จากการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่อย่างหนักมา ๆ ในช่วงอาทิตย์ที่ผ่านมา” (ล. 2 : น. 170)

“เหมือนได้ยินเสียงนกร้อง จีบ จีบ จีบ จีบ จีบ และแสงแดดอุ่น ๆ ที่กำลังแยงตาของเขาอยู่” (ล. 1 : น. 307)

“โง่ง โง่ง! มีนหัวเราะร่าออกมาจนตาปิดเมื่อเห็นว่าเจ้าหมาน้อยตรงหน้ายังคงแยกเขี้ยวขู่กันอยู่ไม่ยอมเล่นด้วยกันอยู่เลย” (ล. 2 : น. 44)

1.6 การใช้คำเปรียบเทียบ เป็นคำที่ใช้พูดในเชิงต่อว่าหรือเปรียบเปรย โดยยกเอาสิ่งแวดล้อมมาเทียบเคียงให้เห็นจริงไปตามนั้น มีปรากฏอยู่ในนวนิยาย ดังนี้ ยิ้มหน้าบานเหมือนกับลูกสุนัขตัวโต ๆ ที่กำลังดีใจจนหูตั้งทางกระดิก, เสียงแหบเสียงแห้งราวกับสุนัขขาดน้ำ, นิ่งค้ำราวกับถูกสาปให้เป็นหิน, บอบบางราวกับแก้วไวน์, ยาวเป็นหางว่าว, ความจำเหมือนสมองปลาทอง, ราวกับสรรงสรรค์, ราวกับเห็นนางฟ้ากำลังร้ายรำดังตัวอย่างต่อไปนี้

“คุณอ่องหัวเราะเสียงแหบเสียงแห้งราวกับสุนัขขาดน้ำมาสามวันมือข้างหนึ่งก็กุมหน้าท้องเอาไว้เพราะรู้สึกว้าจวนเจ็บเหลือเกิน” (ล. 1 : น. 181)

“มีนในเวลาทีโกรธจัดแบบนี้ธีร์ไม่รู้จะรับมืออย่างไรเลยจริง ๆ มันทั้งดูน่าเกรงใจ เจ็บปวด ผิดหวัง อัดอั้นและดูบอบบางราวกับแก้วไวน์แสนสวยที่ต้องได้รับการดูแลอย่างดี” (ล. 2 : น. 228)

“ธีร์เบิกตากว้าง นิ่งค้ำไปราวกับถูกสาปให้เป็นหินเมื่อมีนค่อย ๆ เปลี่ยนมือจากที่กุมศีรษะของตนอย่างเมื่อครู่อยู่มาปิดหน้าเอาไว้แทน” (ล. 1 : น. 248)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.7 การใช้สำนวนสุภาษิตไทย สำนวนสุภาษิตไทย เป็นคำพูดที่สละสลวยและมีความคมคายกว่าคำพูดธรรมดา ๆ ทั่วไป และยังเป็นถ้อยคำที่เป็นคำกล่าวอันดีที่มุ่งไปในทางสั่งสอน มีปรากฏอยู่ในนวนิยาย ดังนี้ รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี, ร้อยเล่มเกวียน, ใส่สีตีไข่, ตีอกชกลม, ตัดไฟตั้งแต่ต้นลม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“มีเงินเหลืตามองแดนนิดหน่อย และพอแดนเห็นแบบนั้นก็ใช้อ้อมแขนโอบรอบคอของเขาเอาไว้เบา ๆ ทัณฑ์ โอ ๆๆ ไม่อนกุสิ รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตีไม่เคยได้ยินหรือ” (ล. 2 : น. 167)

“การเดินทางออกไปฆ่าไอ้คุณองหรือฆ่าเด็กม้ายาร้อยเล่มเกวียนอย่างธีร์ตอนนี้เลยอะไรจะง่ายกว่ากัน” (ล. 1 : น. 123)

“เขากลับไม่แม้แต่จะก้าวเดินต่อไปไหน ต้องรีบตัดไฟตั้งแต่ต้นลม ไม่งั้นเด็กมันจะเหลิง” (ล. 1 : น. 40)

1.8 การใช้ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้แต่งนิยมใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับคำภาษาไทยในประโยคเพื่อให้นวนิยายมีความทันสมัยเข้าถึงผู้อ่านทุกเพศทุกวัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“And I’m thinking about how people fall in love in mysterious ways Maybe just the touch of a hand มีนค่อย ๆ หลับตาทั้งตัวนั่งชันเข่าพิงกับเบาะไปเสียบ ๆ ปล่อยให้ธีร์จับข้อมือของตัวเองอยู่แบบนั้น” (ล. 1 : น. 358)

“วันนี้ผมจะสอบไปเมกาได้ไหม จะไปเรียนหรือคุยกับคนที่โน่นไหวรีเปล่า นั้นแหละ อย่างที่พี่บอกเลย เราไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต Therefore, just make the best of where we are now” (ล. 2 : น. 31)

1.9 การใช้ภาษาถิ่น การใช้ภาษาถิ่นเหนือเข้ามาสอดแทรกในนวนิยายก็เพื่อทำให้ผู้อ่านได้รับบรรยากาศในการอ่านเพิ่มขึ้น และยังทำให้เข้าถึงตัวละครที่เป็นคนภาคเหนือได้เป็นอย่างดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“น้องมีนลูก ขววยแล้วยังบ่ตื่นเต๊อกาแม่โทรมาหาหลายสายแล้ว ได้ยินเสียงและคำเมืองจากคนในสายมีนก็รู้ได้ทันทีว่าเป็นใครโทรมาหา” (ล. 1 : น. 241)

“แต่ตอนนี้บ่ต้องกัตนักแล้ว น้องธีร์พาน้องมีนออกไปแ่วตังนอกบ่อย ๆ เน้อ คุณแม่พูดออกมาอย่างดีใจ ก่อนจะตักอาหารใส่จากของธีร์ไปอีกทั้งที่แพร่นั่งข้างธีร์” (ล. 1 : น. 259)

“ปีมีนไอ้คนนี้มีนเปนไผ มีนชินใจตั้วแม่แก่อ มีนอ้าปากค่าง หันไปมองเด็กตรงหน้าอย่างตกใจ” (ล. 1 : น. 284)

1.10 การใช้บทกวีสอดแทรกลงไปในเรื่อง ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านนวนิยายได้รับบรรยากาศจากการอ่านโดยการสอดแทรกบทกวีลงไปในเรื่องโดยให้เห็นภาพและสถานการณ์ของตัวละครในตอนนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไม่เมาเหล้าแล้วแต่เรายังเมารัก

สุดจะหักห้ามจิตคิดไฉน

ถึงเมาเหล้าเข้าสายก็หายไป

แต่เมาใจนี้ประจำทุกคำคืน

“แล้วคนข้างๆธีร์ในตอนนี้น่ะ กำลังเมาอะไร เหล้า ใจ หรือ เมารัก” (ล. 1 : น. 87)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. ลักษณะการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์

นวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มินของธีร์ เผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์ใน www.dek-d.com ก่อนที่จะนำมาตีพิมพ์และจัดจำหน่าย ทำให้มีการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์ ดังนี้

2.1 การซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้าย แบ่งออกเป็น 5 ประการ ดังนี้

2.1.1 การซ้ำเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) แสดงการอุทาน เช่น

“ผมจะไปบอกคนอื่นให้หมดเลยว่าจริง ๆ แล้วคนเหนือไม่ได้น่ารัก! แต่คนเหนืออะไรร้าย!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!” (ล. 1 : น. 40)

“ไ้อ้ย!!! มินร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดตรงบริเวณปลายจมูกที่โดนกระแทก” (ล. 1 : น. 52)

2.1.2 การซ้ำพยัญชนะตัวสุดท้ายเพื่อแสดงความดังและความยาวของเสียง เช่น

“มินเพื่อนรักกกก ทำไมไม่ยอมรับโทรศัพท์กูคร้าบบบบ” (ล. 1 : น. 48)

“มิน มินไวยยยยยยย เขาเอ่ยเรียกชื่อเพื่อนของเขามาด้วยเสียงยานคาง” (ล. 1 : น. 27)

2.1.3 การซ้ำตัวเลข 5 แทนเสียงหัวเราะ เพื่อแสดงการหัวเราะให้เห็นภาพมากยิ่งขึ้น เช่น

“ยังไงก็ขอบใจนะ ไ่ววันหลังจะเลี้ยงข้าว เต็มที่ก็พารากอนนะ ที่อื่นไม่มีปัญญาแล้วล่ะ 55555555” (ล. 1 : น. 4)

2.1.4 การซ้ำเครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) เพื่อแสดงการย้ำต้องข้อความ เช่น

“นี่ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ วันนี้เลิกเรียนก็โมงอะธีร์” (ล. 1 : น. 33)

“ห้ามกลับก่อนนะ ลงมารอดด้วยนะเข้าใจมัย ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ” (ล. 1 : น. 60)

“คิดดี ๆ นะเว้ยจ๊ับเดียวก็อาจจะปังกันเลยก็ได้ คิด ๆ ๆ ๆ” (ล. 2 : น. 200)

2.1.5 การซ้ำเครื่องหมายปริศนึ่ (?) ในประโยคคำถามเพื่อเน้นความหมายเชิงคำถาม เช่น

“ไ้อ้เด็กนี้มีน้ำใจจังวะ ? ? ?” (ล. 1 : น. 42)

“รถ ? มึง ? เสีย ?” (ล. 1 : น. 10)

“จะไปไหนธีร์ ?????” (ล. 1 : น. 312)

2.2 การเว้นวรรคระหว่างตัวอักษร เพื่อเน้นความหมายและแสดงน้ำเสียงจริงจัง เช่น

“กู เกลียต มึง ไ้อ้ คุณ อัง มินถอนหายใจครั้งแล้วครั้งเล่าจนลมแทบจะหมดปอด หันไปถลึงตาใส่คนที่เอาแต่พูดล้อกันไม่หยุด” (ล. 1 : น. 135)

“ทุกคนครับ จะมานแนะนำสมาชิกใหม่ของแก๊งอองขาโหดคนใหม่ อะ ไร อิก วะ เนี่ย มินได้แต่ยืนอึ้ง” (ล. 1 : น. 136)

“ไ้อ้ เด็ก ผิ!!!! มินหันกลับมาถลึงตาใส่ธีร์ไปที่หมายจะบอกให้ไ้อ้เด็กนี้เลิกทำอะไรบ้า ๆ แบบนี้ต่อหน้าคนอื่นสักที ก่อนจะรีบสะบัดมือหนีอีกคนออกมาทันที” (ล. 1 : น. 136)

2.3 การใช้สัญลักษณ์แทนข้อความ เป็นวิธีการแสดงอารมณ์อย่างหนึ่งเพื่อทำให้ผู้อ่านเห็นหน้าตาท่าทางของตัวละครในตอนนั้น เช่น T_T แสดงอาการร้องไห้, :D แสดงอาการยิ้ม, :m แสดงอาการอ้าปาก, :> แสดงอาการยิ้ม, :p แสดงอาการตกใจ, ^__^ แสดงอาการยิ้มกว้าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ฮาโหล้วยรุ่นทำไรอยู่ :p” (ล. 2 : น. 231)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“คิดถึงนะ :D มีนเพลอหลุดหัวเราะออกมาเบาๆคนเดียวเลย เมื่อเห็นข้อความอันนี้”

(ล. 1 : น. 202)

“พวกมึงยังอยู่กันม๊ายแต่กูไม่ได้อยู่แล้วตอนนี้ T__T” (ล. 1 : น. 357)

2.4 การใช้อักษรย่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักภาษาไทยมาตรฐาน โดยนวนิยายได้นำการใช้อักษรย่อมาใช้เพื่อความกระชับของข้อความ เช่น ปชช. หมายถึง ประชาชน ปล. หมายถึง โปรดอย่าลืม อห. หมายถึง อือหือ มปร. หมายถึง ไม่เป็นไร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เคยดูสวรรค์เปี่ยมมัย เอาแบบนั้นเลยนะ แบบคุณคะอย่าทำขี้ อย่าปล่อย อย่าทำเบา **ปล.** ถ่ายคลิปมาให้ดูด้วยนะ” (ล. 2 : น. 177)

“**อห.** คือสภาพมึงตอนนี้เนี่ยเด่นกว่าอ้อมพัชราภาทูตอนแต่งตัวออกงานอีกนะ กูจะบอกให้”

(ล. 2 : น. 1)

“ขอบคุณที่ให้ยืมลิปนะ เหนียวปากมาก **มปร.** ว่าแต่มึงพบตัวตนแล้วถูกมะ” (ล. 2 : น. 32)

2.5 การแปรด้านการสะกดคำ การสร้างคำที่แตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐานจึงทำให้มีการสะกดคำที่แตกต่างไปจากเดิม ใช้เพื่อสร้างความเป็นกันเองของตัวละครที่กำลังสนทนาอยู่ภายในเรื่อง เช่น

เตง มาจากคำว่า **ตัวเอง**

“**เตงงงง เตงค้ำบ** แปลว่าตัวเองไง เอาไว้เรียกแบบน่ารัก ๆ” (ล. 1 : น. 357)

เด็กหมาย มาจากคำว่า **เด็กใหม่**

“มันอยู่กับเด็ก **เด็กหมาย** หายไปไหนไม่รู้ ไ้มีนตอนเมาแล้วเป็นยังไงก็รู้ ๆ กันอยู่”

(ล. 2 : น. 176)

นึ่ง มาจากคำว่า **น้อง**

“กูมาแทรกอีกแล้วอะ **นึ่ง**ธีรเดช เจไอจุด อัฟเฟสแล้วน้ำคำ” (ล. 1 : น. 330)

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss ผู้วิจัยพบว่านวนิยายเกย์ เรื่อง พี่มีนของธีร์ มีการใช้คำหยาบหรือคำไม่สุภาพมากที่สุด และพบการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มเกย์ที่ใช้สนทนาระหว่างเกย์ด้วยกัน ปริมาณที่มากเช่นกัน การใช้คำหยาบหรือคำไม่สุภาพนั้นจะเห็นได้ว่าไม่ใช่เฉพาะกลุ่มเกย์เท่านั้นที่ใช้คำหยาบเพศชาย เพศหญิง ก็มีการใช้คำหยาบปะปนอยู่ในบทสนทนาด้วยเช่นกัน โดยการใช้คำหยาบนั้นได้มีการนำมาใช้ในการแต่ง นวนิยายมากขึ้น เพื่อเพิ่มอรรถรสให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และความเป็นกันเองของตัวละครที่ผู้แต่งได้ถ่ายทอดออกมาผ่านตัวอักษร โดยกลุ่มเกย์มีการใช้คำหยาบอยู่เป็นประจำทำให้ผู้แต่งนวนิยายนำคำหยาบมาใช้ในนวนิยายแต่ผู้แต่งก็ได้พยายามหลีกเลี่ยงการปรากฏรูปคำหยาบโดยวิธีการสะกดคำ, การตัดคำ, การกล่าวคำหยาบโดยอ้อม, การเลียนเสียงคำหยาบ, ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหลีกเลี่ยงคำหยาบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิธาน บรรณาธรรม (2556) เรื่อง ลักษณะการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ต่างจากมาตรฐานของหนังสือพิมพ์ไทยที่กล่าวไว้ว่า การเลี่ยงคำไม่สุภาพจะใช้วิธีที่เปลี่ยนแปลงการสะกดคำที่ต่างจากมาตรฐานแต่ผู้อ่านยังสามารถสื่อความหมายที่แท้จริงของคำได้ การที่คนกลุ่มเกย์สร้างคำศัพท์เฉพาะกลุ่มขึ้น ก็เพื่อต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ตระหว่งเกย์ด้วยกัน ถึงแม้สังคมในปัจจุบันจะเปิดกว้างมากขึ้นการสร้างคำศัพท์เฉพาะกลุ่มขึ้นมาใช้ ก็เหมือนเป็นการเรียกร้องความสนใจให้คนเพศอื่น ๆ หันมาสนใจเพศของตนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา เข้มเพชร (2535) ที่ได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยาที่ได้กล่าวไว้ว่าการพูดหรือการแสดงออกของเกย์นั้นมีผลสอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ โดยสาเหตุที่คนกลุ่มเกย์มีการแสดงออกด้วยการพูดหรือกิริยาท่าทางนั้นสืบเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญคือ พื้นฐานทางครอบครัว ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู และได้รับอิทธิพลของสังคมแวดล้อมภายนอก เช่น กลุ่มเพื่อนต่างเพศหรือเพศเดียวกัน ทำให้คนกลุ่มเกย์แสดงออกได้อย่างอิสระและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ปัจจุบันคนกลุ่มเกย์ได้เปิดเผยตัวตนและมีบทบาททางสังคมมากขึ้น ได้เป็นที่ยอมรับต่อสังคมภายนอกด้วยเหตุดังกล่าวคนกลุ่มเกย์จึงสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มขึ้นเพื่อใช้สื่อสารระหว่างเพศเดียวกัน และให้บุคคลเพศอื่น ๆ เกิดความเข้าใจในภาษาที่คนกลุ่มเกย์พูด โดยคำเฉพาะกลุ่มเกย์ส่วนใหญ่มักเป็นคำที่บ่งบอกถึงการแสดงกิริยาท่าทางเพื่อสื่อความหมายและทำให้เห็นภาพตาม โดยจะเห็นได้จากสื่อโทรทัศน์, สื่อสังคมออนไลน์และในชีวิตประจำวัน แสดงว่าคนทั่วไปก็มีการใช้ภาษาของกลุ่มเกย์อยู่บ้าง ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ผู้แต่งนวนิยายจำนวนมากนำเรื่องราวของคนกลุ่มเกย์มาสร้างเป็นนวนิยายโดยสะท้อนการใช้ชีวิตของคนกลุ่มเกย์ ทำให้การใช้ภาษาของคนกลุ่มเกย์มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของคนทั่วไปเป็นอย่างมาก

การใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ ได้ปรากฏอยู่ในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พี่มื่นของธีร์ เป็นจำนวนมากโดยผู้แต่งนวนิยายได้นำรูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์นำมาเขียนลงในนวนิยายเพื่อต้องการให้นวนิยายแตกต่างไปจาก นวนิยายทั่วไปที่มีการใช้ภาษาในรูปแบบเดิม ๆ ก็เพื่อสร้างความแปลกใหม่ สร้างความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของภาษา และดึงดูดความสนใจให้กับผู้อ่านที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น จากการศึกษาการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ใน นวนิยายเกย์ของ Pridybliss ได้ข้อค้นพบซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวดี ศรีลัมภ์ (2544) เรื่อง การใช้ภาษาในห้องสนทนา ที่พบเรื่องการเปลี่ยนการสะกดคำ เช่น เตี้ยว เป็น เต๋ว, แล้ว เป็น แ่้ว โดย นวนิยาย เรื่อง พี่มื่นของธีร์ มีการเปลี่ยนการสะกดคำเป็นจำนวนมาก เช่น รัก เป็น ร้าก, น้อง เป็น นุ่ง, ครับ เป็น ค้าบ เพื่อสร้างความเป็นกันเองของตัวละครที่กำลังสนทนาอยู่ภายในเรื่องและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดานุช เตมียะศิลป์ (2546) เรื่อง ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา ที่กล่าวไว้ว่าการเปลี่ยนการสะกดคำก็เพื่อทำให้ข้อความนั้นใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาพูดมากที่สุด เรื่อง การใช้ สัญลักษณ์อารมณ์ในห้องสนทนา เพราะการสนทนาไม่สามารถเห็นสีหน้าท่าทางได้ จึงมีการสร้างลักษณะพิเศษขึ้นมาใช้เพื่อความชัดเจนของอารมณ์ความรู้สึกของผู้สนทนา เช่น T_T แสดงอาการร้องไห้, :D แสดงอาการยิ้ม, :m แสดงอาการอ้าปาก, :p แสดงอาการตกใจ โดยนวนิยายเรื่องนี้เป็นนวนิยายที่เผยแพร่ในสื่อออนไลน์มาก่อน จึงได้นำสัญลักษณ์เข้ามาใช้ในการแต่ง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครที่สนทนาโต้ตอบกันอยู่ เรื่อง การเว้นวรรคระยะห่างระหว่างตัวอักษร เพื่อแสดงการเน้นข้อความที่เป็นเรื่องสำคัญ เช่น อย่า หั้น ไป, อะ ไร อี ก วะ การพิมพ์ซ้ำ เช่น คิดถึงงงงงงงงง, รักกกกกกกกกก เพื่อเน้นความหมายและแสดงอารมณ์ความรู้สึก พบว่ามีการใช้ในห้องสนทนาและในนวนิยายเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2551) เรื่อง เรียนรู้ภาษาจากห้องสนทนา ที่ได้กล่าวไว้ว่า การซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้ายเป็นการนำภาษาพูดมาใช้ในการเขียนโดยเปรียบเสมือนการได้ยินเสียงจริง เรื่อง การใช้อักษรย่อ เช่น ปชช. หมายถึง ประชาชนพล. หมายถึง โปรดอย่าลืม อห. หมายถึง อือหือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดานุช เตมียะศิลป์ (2546) เรื่อง ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา ที่ได้กล่าวไว้ว่าการใช้อักษรย่อในห้องสนทนานั้นก็เพื่อประหยัดเวลาในการพิมพ์และเข้าใจง่าย และยังคงกล่าวถึง เรื่อง การแทนเสียงโดยการนำเลข 5 มาใช้แทนเสียงหัวเราะ มีการใช้เลข 5 ในการสนทนาตอบโต้กันในห้องสนทนาและในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter, Line ทั้งหมดที่กล่าว

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มาแสดงว่ารูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ ทำให้นวนิยายดำเนินเรื่องไปได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องบรรยายหรือพรรณนา ผู้อ่านคล้อยตามเนื้อเรื่องและได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ปัจจุบัน ลักษณะภาษาที่ใช้ในนวนิยายเกย์และลักษณะการใช้รูปเขียนที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อสังคมออนไลน์ได้รับการยอมรับและนิยมใช้ในงานเขียนนวนิยายเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้ภาษาในนวนิยายเกย์ ของ Pridybliss เรื่อง พี่มื่นของธีร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ศึกษาคำเฉพาะกลุ่มเกย์จากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์, นิตยสารของเกย์โดยเฉพาะ, สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้จะเกิดขึ้นและสำเร็จลุล่วงไม่ได้ถ้าขาดการสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน ๆ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 หมู่เรียน 01 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอดขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นเจ้าของงานเขียน ข้อมูลเอกสารที่ได้กล่าวนามในบทความฉบับนี้ที่ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการค้นคว้าวิจัยและเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

- ชัชวดี ศรีลัมพ์. (2544). **การใช้ภาษาในห้องสนทนา**. วารสารศิลปศาสตร์. ฉบับที่ 1. (มกราคม - มิถุนายน) : 77-92.
- ญาดานุช เตมียศิลป์. (2546). **ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา เข้มเพชร. (2535). **วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปณิธาน บรรณาธรรม. (2556). **ลักษณะการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ต่างจากมาตรฐานของหนังสือพิมพ์ไทย**. สาขาวิชาภาษาไทย, ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2551) **เรียนรู้ภาษาจากห้องสนทนา**. ในศรีนครินทร์วิโรฒวิชาการ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2551. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง